

Hvorfor være ^{HD} beskjeden? ^{9/11-94}

107659

I Akershus og Romerikes Blad 27. september roser pakistaner, norsk statsborger og kommunepolitiker Aslam Ahsan, Romerike politikammer for rask behandling i gjenforeningssaker. På vegne av Pakistansk arbeiderforening har han, ifølge ARB, «sendte et meget skarpt brev til justisminister Grete Faremo der han påpeker at utlendingssektoren i Norge er på sammenbruddets rand». Det er to ting som særlig synes å forarge. Det kan ta to år før søknad om norsk statsborgerskap er behandlet. Men ingen innvandrere har krav på norsk statsborgerskap? Her er det neste ankepunktet: «Verst er det ved Oslo politikammer der saksbehandlingen er så sein at det kan føre til oppløste ekteskap og brutte forlovelser, sier pakistanernes talsmann.»

Det må man kalle ubeskjedenhet og ansvarsoverføring». Det må da være pakistaneren som forlater forlovede og familie og reiser til Norge, som ev. må bære ansvaret for det, ikke Oslo politikammer som skal bære skylden? Vi er så hjernevasket og presset av propagandaen om lykken ved fargerikt fellesskap at ingen våger å ta til motmæle i avisen. For ikke å nevne kommunestyre, fylkesting og storting.

De aller fleste innvandrere kommer nå til Norge nettopp ved familiegjenforening. Det betyr tusener nye sosial- og trygdeklienter, om det er lov å nevne noe så banalt som penger. Underskudd på budsjettene må rettes opp ved lån, økte skatter, økte avgifter. De som har arbeid betaler for flere og flere. Sverige burde stå som et advarende eksempel. Men det er lov i ubeskjedenhetens navn å prøve seg.

Anton Olstad